

ترک میهن

ترک مُلک و میهنهم ای دوستان
کرده است روح و روانم را خزان
روزوشب خون جگر بس می خورم
بل خدا رحمی کند، آخر سرم
تارها ملکم زدست جانیان
گردد و ملت بگردد، شادمان
تا به کی این جانیان رنگ رنگ؟
می خورند خون ضعیفان، بی درنگ
دوستداران وطن در هر طرف
تیت و پاشانند به رسوی هدف
خائنان مُلک چون اشرف غنی
گشته اند ملیونران و بس غنی
کرزی، عبدالله و باقی خائنان
پر نمودند بانک ها، پست فطرتان
از خلیلی و محقق هم سیاف
ضربه ها بر ملت مان، چون نداف
هیچ لازم نیست بگفتن از، گلبدین
در جنایت است ممتاز، در روی زمین
نور و ستانکزیان در مُلک مان
قاتل صدها هزاران، میهنهان
کرده اند خلقی و پرچم، قتل عام
هر کنار کشورم صبح ها و شام

صبغت خائن را، با برهان الدين
دالر و قدرت بکرده، دور زدين
از مجاهد نام ها، ننگ آدمى
هم ز طالب ها غلام اجنبى
چشم گريانم برای هموطن
کاو ندارد لقمه نان و نی کفن
از خدا ترسی ندارند ظالمان
تا بدارند عاقبت، پاداش شان
لعن特 حق باد برفدی که کرد
کشور آرام مارا، پُرنبرد
"حیدری" هر شب به هنگام سحر
رو بسوی شاه شاهان، بحر و بر
کن دعا از بهر صلح، درکشورت
تا شود آرام، روحت در برت

پوهنوال داکتر اسد الله حیدری
۲۷، ۳، ۲۰۲۲، سدنی